

Arrest

nr. 215 408 van 21 januari 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. AHMADZADAH
Quellinstraat 37 bus 12
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 25 mei 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 april 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 november 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 december 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. AHMADZADAH en van attaché K.GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en tot de Pasjtoense stam der Stanekzai te behoren. U bent geboren op (...) in het dorp Hesarak in de provinciehoofdstad Pul-e-Alam van de provincie Logar. U studeerde af aan de twaalfde graad aan de school van Hesarak. Vervolgens ging u studeren aan de Kardan University in de stad Kaboel, waarmee u stopte na drie van de vier te volbrengen jaren door uw problemen met de taliban.

Uw oom langs moederskant en oudere van uw stam A.M. (...) nodigde af en toe mensen van het leger, van de politie of van de National Directorate of Security (NDS) uit in zijn gastenkamer. Uw oom werd op een dag opgewacht door zes leden van de taliban, waarvan uw oom er twee herkende, die uw oom er van beschuldigden samen te heulen met de overheid. Omdat uw oom stamoudste was en die

talibanleden als vrienden rekende, kwam hij er van af met een waarschuwing. Uw oom ging de volgende dag naar de vader van één van de talibanleden die hij herkend had om hem te vertellen wat er gebeurd was en te zeggen dat hij niet mocht klagen als de overheid stappen zou ondernemen maar gaf de talibanleden niet aan bij de overheid.

Toen u terugkeerde van uw universiteit naar uw dorp, stopte u bij uw ooms winkel om samen terug naar huis te gaan. Uw oom vertelde u over zijn ontmoeting met de talibanleden en vertelde bovendien hun namen. U vertelde thuis over dit incident en uw vader verbood u om nog met uw oom samen naar huis te gaan. Op dinsdagavond 27 qaws 1393 Afghaanse kalender (18 december 2014 Gregoriaanse kalender) omstreeks 18u45 hoorde u geweerschoten. U belde S.A. (...), een lokale politiecommandant en tevens vriend van uw oom, en deze informeerde u dat uw oom op een half uur stappen van uw huis was neergeschoten door onbekende mensen. U vertelde S.A. (...) over de talibanleden die uw oom eerder hadden bedreigd en de overheid begon een zoektocht naar twee van hen, O. (...) en B. (...). Uiteindelijk werden zes talibanleden gearresteerd. De opdrachtgever van de moord op uw oom was de talibancommandant van Babus, Qari Hijran. Na ondervraging bleek dat de talibanleden u met uw oom hadden gezien maar uw oom toen niet hebben aangevallen omdat u er bij was. U werd er van verdacht de taliban verkleedt te hebben bij de overheid en 's nachts kwamen de taliban naar uw huis. U belde S.A. (...) die prompt kwam aanzetten en de taliban op de vlucht joeg. S.A. (...) raadde u aan om bij hem in het politiecheckpoint te blijven tot die talibanleden gearresteerd werden.

Op de twaalfde dag van de vierde maand van het jaar 1394 Afghaanse kalender (3 juli 2015 Gregoriaanse kalender) kwam er een melding binnen bij de politie dat er een bom geplaatst was bij een brug in het dorp Hesarak. S.A. (...) trok er op uit en zette u thuis af omdat u heimwee had. De bommelding bleek een hinderlaag te zijn en S.A. (...) kwam om het leven. U keerde met de broer van S.A. (...), Z.P. (...), terug naar de politiebasis maar omdat S.A. (...) er niet meer was om u te beschermen moest u van uw nieuwe commandant Sayed Farhad Akbari beginnen deelnemen aan operaties wilde u nog op de basis blijven. Uw vader ging hier niet mee akkoord en vond een smokkelaar, die een Turks visum voor u in orde bracht opdat u het land zou kunnen verlaten. U wachtte op het moment dat S. F. A. (...) met een escort naar Kaboel zou gaan en op 26 oktober 2015 nam u het vliegtuig naar Turkije.

U reisde via Turkije, Bulgarije, Servië, Kroatië, Slovenië, Oostenrijk en Duitsland naar België waar u aankwam op 15 november 2015 en asiel aanvraag op 2 december 2015.

Na uw vertrek werden de verantwoordelijke talibanleden veroordeeld. Ze kregen elf jaar gevangenisstraf en u vreest om bij terugkeer gestraft te zullen worden door de taliban waar u ook naartoe gaat.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw originele taskara neer, uw studentenkaart, uw wapenlicentie, uw diploma middelbaar onderwijs, uw rapport, een bevestigingsbrief van uw problemen en van de teruggave van uw wapen aan Sayed Farhad Akbari, een overheidsrapport over de arrestatie van twee talibanleden, een overheidsrapport over deze talibanleden en de omslag waarin dit alles naar België werd gestuurd. Tijdens het gehoor bij het CGVS toonde u een video van een nieuwsuitzending over de arrestatie van twee talibanleden in Hesarak.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS dd. 19/12/17 p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde levensomstandigheden en verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw

vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw persoonlijke levensomstandigheden de laatste jaren van uw verblijf in Afghanistan, meer bepaald in Pul-e-Alam, noch aan uw familiale situatie in Afghanistan.

Vooreerst zijn uw verklaringen over uw verblijf op de politiebasis onder commando van S.A. (...) en Sayed Farhad Akbari weinig geloofwaardig. U beweert tijdens het gehoor bij het CGVS dat u ongeveer zeven maanden lang bij de lokale politie verbleef (CGVS, p. 18) maar uw verklaringen hierover zijn ontzettend vaag en onwaarschijnlijk.

Ten eerste zijn uw verklaringen over wanneer u precies daar verbleef tegenstrijdig. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u dat S.A. (...) op 4 mei 2015 gedood werd, waardoor u zou verplicht zijn om mee te gaan naar operaties, en verliet u ongeveer een maand later Afghanistan (verklaring CGVS dd. 04/02/16, p. 2). Bij het CGVS zegt u dan weer dat S.A. (...) gedood werd op de 12e dag van de 4e maand van het jaar 1394 hetgeen overeenkomt met 3 juli 2015 (CGVS, p. 17). Dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over wanneer dit voorval gebeurde is reeds opmerkelijk maar nog frappanter is uw uitdrukkelijke verklaring dat u Afghanistan verliet op maandag 26 oktober 2015. Dit is ruim drie en een halve maand – of zelfs vijf en een halve maand in vergelijking met uw verklaringen bij de DVZ – na de beweerde aanslag op S.A. (...), geenszins één maand dus. Dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over dit sleutelmoment in uw leven ondermijnt uw geloofwaardigheid sterk. Daarbij kan nog vermeld worden dat u de dag na de vermeende aanslag op S.A. (...), op 4 juli 2015 dus, nog een bericht op facebook plaatste waarin u wordt uitgewuifd door uw vrienden, hetgeen nogal vreemd is voor iemand die net ontdekt heeft dat zijn beschermheer omgekomen is door een aanslag en daardoor misschien gedwongen zal worden om mee te helpen met operaties tegen de taliban.

Ten tweede is het weinig aannemelijk dat u geconfronteerd met een bedreiging van de hand van de taliban uw vlucht zou zoeken in een politiebasis. U geeft zelf aan dat u dit deed om veiliger te kunnen blijven (CGVS, p. 12), hetgeen een ernstige miskenning is van de algemene veiligheidssituatie in de provincie Logar en specifiek in de districten Pul-e-Alam en Mohammad Agha. Uit objectieve informatie blijkt immers dat het net politieagenten zijn die in Logar een belangrijk doelwit vormen van de taliban. Dat u dan ook net daar naartoe zou gaan om veilig te blijven, terwijl u reeds jarenlang studeerde in Kaboel en enig netwerk aldaar verwacht kan worden waar u in deze uiterste nood zou kunnen schuilen, doet opnieuw afbreuk aan uw geloofwaardigheid over uw verblijf in Logar alvorens het land te verlaten.

Verder zijn uw verklaringen over uw concrete verblijf bij de politie enorm vaag. Nochtans bleef u maar liefst zeven maanden lang op de politiebasis. U beweert dat u nooit deelnam aan operaties maar in de plaats daarvan zeven maanden lang op de basis bleef terwijl de agenten er op uit trokken (CGVS, p. 18). Wanneer het CGVS vervolgens polst naar wat u daar dan precies deed, antwoordt u in eerste instantie “niets” (CGVS, p. 18). Na aandringen van het CGVS zegt u dat u er naar de televisie keek of de kok hielp wanneer er gasten waren (CGVS p. 18). Deze vage verklaringen maken uw beweerde verblijf op zich reeds weinig geloofwaardig maar pas wanneer u gevraagd wordt naar gebeurtenissen met een directe link met de lokale politie, blijken uw verklaringen manifest ontoereikend. Van iemand die zeven maanden lang niets anders om handen heeft dan wat naar de televisie te kijken en die samen met de commandant van de politie verblijft op een politiebasis mag verwacht worden dat hij enigszins op de hoogte is van de commandant waar hij voor werkt en van de lokale politie in het algemeen. Het is dan ook hoogst verwonderlijk dat u niet gehoord heeft van een aanslag op een andere lokale politiecommandant genaamd Ghufraan (CGVS, p. 19), die nochtans verantwoordelijk was voor het nabijgelegen Kolangar, nota bene het gebied waar ook uw commandant Akbari vandaan komt. De naam Ghufraan zegt u echter zelfs niets (CGVS, p. 20). Uw geloofwaardigheid neemt een nog grotere duik wanneer het CGVS u vraagt naar meer informatie over andere commandanten. Over Sayed Farhad Akbari, de commandant die volgens u het roer overnam na het overlijden van S.A. (...) en dus uw rechtstreekse overste werd, weet u niet hoe zijn broers heten (CGVS, p. 12) of wat hij deed vooraleer hij een paramilitaire groep vormde (CGVS, p. 14), noch kunt u zeggen waarom hij tijd heeft doorgebracht in de gevangenis (CGVS, p. 24). Nochtans werd Sayed Farhad Akbari beschuldigd voor de moord op

Arsala Jamal, de gouverneur van Logar, in 2013. In augustus 2015 werd hij bovendien nogmaals gearresteerd door het NDS. Hierover heeft u blijkbaar niet gehoord, ondanks het feit dat uw oom sterke banden zou gehad hebben met de overheid en u beweert zelf onder bevel te hebben gestaan van Akbari. Over de politiecommandant van de hele regio Pul-e-Alam, Sabz Ali, zijn uw verklaringen evenmin accuraat. U beweert dat Sabz Ali om het leven kwam bij een gevecht in het gebied Kunjak dichtbij Tangi en Poorak door een kogel in het hoofd en dat Farhad Akbari daar ook bij aanwezig was en gewond raakte (CGVS, p. 13). Niets hiervan komt overeen met objectieve informatie over dit incident. Sabz Ali kwam namelijk niet om het leven bij een aanslag in Kunjak maar bij een bomaanslag in het politiehooftkwartier van Pul-e-Alam zelf. Dat u dit zo verkeerd plaatst, doet niet alleen ernstig twifelen aan uw verblijf bij de politie maar ook aan uw verblijf in de provincie Logar. Dit wordt nog versterkt wanneer u om meer informatie gevraagd wordt over Sabz Ali. U beweert dat Sabz Ali een sijiet was die tot de Sayedstam behoorde (CGVS, p. 14) en van het dorp Kolangar afkomstig is (CGVS, p. 13). Sabz Ali is echter van het dorp Kamalkhel afkomstig en hij behoort tot de grote Pasjtoestam Stanekzai. Dat u niet weet dat deze commandant juist tot uw eigen stam behoort en u daarenboven zelfs zijn etnie verkeerd inschat, is een heel ernstige indicatie dat u niet de waarheid heeft verteld over uw recente verblijf in Afghanistan. Het gaat hier niet om een laaggeplaatste soldaat maar om de commandant verantwoordelijk voor de hele regio Pul-e-Alam die reeds zeven jaar lang dit werk uitvoerde. Tot slot weet u evenmin dat Abdul Wakil Haqyar en Khan Agha Lashkari politiecommandanten zijn van het district Mohammad Agha (CGVS, p. 21) hetgeen toch ook verwondert gezien uw verblijf bij de politie. Over die laatste beweert u nog dat het een talibancommandant is van uw eigen dorp Hesarak (CGVS, p. 21). Ook over het aangrenzende district Mohammad Agha blijft u opmerkelijk vaag en algemeen wanneer u gevraagd wordt naar voorbeelden van incidenten met de lokale politie (CGVS, p. 25-26). Dat u enkel gebeurtenissen en personen lijkt te kennen die rechtstreeks met uw asielrelaas verbonden zijn maar manifest onjuiste informatie geeft over de door het CGVS gevraagde figuren en gebeurtenissen, ondermijnt uw geloofwaardigheid sterk. Aldus heeft u allerminst aannemelijk kunnen maken dat u de laatste zeven maanden op de politiebasis bent verbleven.

Bovendien blijkt tijdens het gehoor dat uw gebrekkige kennis over uw eigen district zich niet beperkt tot de lokale politie maar u ook over de taliban en de algemene situatie niet goed op de hoogte bent. Gevraagd naar de talibancommandant Abdul Wahid Badr die nochtans net voor uw vertrek samen met enkele andere talibanleden om het leven kwam bij luchtaanvallen in het nabijgelegen Babus, verwijst u in eerste instantie naar een gelijknamige dorpeling van u om vervolgens te moeten toegeven dat u deze talibancommandant niet kent (CGVS, p. 21). De naam van de adjunct politiechef Qari Mohammad Wra kunt u evenmin plaatsen (CGVS, p. 27), net als die van de tribale oudere Mawlawi Nazeer Gul (CGVS, p. 24). Deze laatste kwam nochtans om het leven bij een incident net voor uw vertrek uit Afghanistan. Wanneer het CGVS u de kans biedt om meer te vertellen over een door u vermelde talibancommandant, namelijk Qari Hijran, blijft u wederom vaag door te zeggen hij "veel dingen heeft gedaan" en begint u gevraagd naar het grootste voorbeeld opnieuw over uw eigen asielrelaas (CGVS, p. 25). Meer algemeen gevraagd naar incidenten in de provinciehoofdstad terwijl u bij de politie zat, zegt u simpelweg dat er toen niets gebeurde (CGVS, p. 24) terwijl er in die maanden verschillende zelfmoordaanslagen plaatsvonden. Dit is opnieuw een ernstige miskenning van de veiligheidssituatie in het district Pul-e-Alam waardoor u uw verblijf daar absoluut niet aannemelijk maakt. Ook over straatprotesten in Pul-e-Alam tegen raketten uit Pakistan net voor uw vertrek bent u niet op de hoogte (CGVS, p. 26). Dat u over dit alles volstrekt in het ongewisse blijft, versterkt de vaststelling dat er niet enkel geen geloof kan worden gehecht aan uw verblijf bij de politie maar evenmin aan uw verblijf in Pul-e-Alam de laatste jaren dat u in Afghanistan verbleef tout court.

Voorts is het opvallend dat u weliswaar het gebied Altamur kent, maar niet weet dat daar ook een legerbasis gelegen was (CGVS, p. 23). Over het dorp Jelga dat zich op ongeveer vijf kilometer van uw dorp bevindt, antwoordt u dan weer ontzettend ontwijkend. Eerst zegt u dat er veel dorpen zijn, vervolgens dat er binnen Hesarak veel dorpen zijn (CGVS, p. 23). Wanneer het CGVS dan vraagt of Jelga deel uitmaakt van Hesarak zegt u dat er veel dorpen zijn en wanneer het CGVS aandringt, herhaalt u simpelweg dit antwoord (CGVS, p. 23). Deze sterk ontwijkende antwoorden tot vier maal toe, geven de indruk dat u geen flauw benul heeft van het bestaan van dit dorp.

Ook over uw familiale situatie en uw netwerk in Afghanistan blijven er ernstige vraagtekens waarop u bewust geen licht wilt laten schijnen. U beweert dat u geen familie heeft in Kaboel (CGVS, p. 8), dat u niemand kent in Kaboel en dat u tijdens uw studie geen vrienden heeft gemaakt in Kaboel (CGVS, p. 30). Dit alles is opnieuw weinig geloofwaardig, zeker na nazicht van de facebookprofielen van uw broers O. (...) en S.M. (...). Zo is het opmerkelijk dat uw broer S.M. (...) op zijn facebookaccount voor het gehoor nog aangaf dat hij in Kaboel woonde en finance manager was van de Kabul Europe Construction Company. Op het moment van het gehoor was dit verdwenen van zijn profiel. U bevestigt wel dat dit zo op zijn facebook geschreven stond (CGVS, p. 7) maar relativeert het door te zeggen dat iedereen zo'n zaken op facebook zet maar dat hij leraar is in Pul-e-Alam (CGVS, p. 7). Dit is weinig

overtuigend om verschillende redenen. Ten eerste denkt u dat hij dit opschreef omdat hij tolk wilde worden voor de Amerikanen (CGVS, p. 7). Hoe het zou helpen de Amerikanen te overtuigen van zijn capaciteiten als tolk om in plaats van leraar aan te geven een financiële directeur te zijn van een bouwbedrijf, is een raadsel. Bovendien heeft uw broer in het verleden verschillende foto's geplaatst van zichzelf met hopen geld, trucks op de achtergrond met hierop "KECC" zichtbaar en achter een bureau zittend. Even opvallend is zijn foto in een internationale commerciële luchthaven, waarbij overigens een vriend van hem commentaar geeft op wier profielfoto de letters "KECC" ook zichtbaar zijn en die aangeeft dat hij in Kaboel woont. In 2015 plaatste uw broer een foto van zichzelf voor een wagen met een nummerplaat met daarop "KBL", de afkorting voor Kabul. Hetzelfde geldt voor uw een foto waarbij uw neefje op een wagen staat met daarnaast een nummerplaat met opnieuw "KBL" vermeld en op verschillende foto's geeft uw broer aan zich in Kaboel te bevinden. Om zicht te krijgen op uw werkelijke levenssituatie in Afghanistan indien u zou moeten terugkeren, is ook de situatie van uw oudere broer van groot belang. Dat u niet eerlijk bent over de werkzaamheid en woonplaats van uw eigen oudere broer en zelfs na confrontatie door het CGVS blijft volharden hierin en dit tracht goed te praten met andere ongeloofwaardige verklaringen, doet op ernstige wijze afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk tot uw vertrek uit Afghanistan te hebben geleefd het district Pul-e-Alam gelegen in de provincie Logar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Pul-e-Alam heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 19/12/17 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (CGVS, p. 2, 7, 22). U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan (CGVS, p. 22). U werd er ook op gewezen dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen en levenssituatie voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (CGVS, p. 2).

U werd geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof werd gehecht aan uw verklaringen over uw laatste maanden in Afghanistan en uw verblijf in de politiebasis (CGVS, p. 22) maar verklaarde dat u toch de waarheid vertelde.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet beïnvloeden. Uw studentenkaart en wapenlicentie zeggen niets over uw verblijfplek de laatste jaren dat u in Afghanistan was. Ook uw diploma en taskara vermelden weliswaar Logar maar zijn in het beste geval enkel aanwijzingen dat u oorspronkelijk van Logar afkomstig bent, opnieuw zonder hierbij bewijs te leveren van uw verblijf in Afghanistan de afgelopen jaren. De omslag geeft enkel aan dat de documenten verstuurd zijn vanuit Logar. Wat betreft de verschillende bevestigingsbrieven van de autoriteiten moet worden opgemerkt dat dergelijke documenten enkel als bewijs kunnen worden aanvaard voor zover ze worden gedragen door plausibele en geloofwaardige verklaringen, hetgeen hier, zoals hierboven werd vastgesteld, niet het geval is. Bovendien moet verwezen worden naar objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (toegevoegd aan uw administratief dossier) waaruit blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten gemakkelijk op niet-reguliere wijze Afghaanse documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen niet van authentieke te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1.1. Verzoeker beroept zich in zijn "Verzoekschrift tot schorsing en nietigverklaring" in een enig middel op de schending van de artikelen 3, 6 en 13 van het EVRM, de artikelen 48/4, 48/5, 57/7 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), artikel 4.3, c) van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004, artikel 27 van het KB van 11 maart 2003, artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijk motivering van de bestuurshandelingen, de rechten van verdediging en artikel 15 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011.

2.1.2. In een eerste onderdeel gaat verzoeker in op de weigering van de vluchtelingenstatus. Verzoeker vangt zijn betoog aan met een algemene, theoretische uiteenzetting. In dit kader wijst hij onder meer op het redelijkheidsbeginsel, hetgeen volgens hem betekent "dat alle belangen die bij de beslissing een rol kunnen spelen tegen elkaar moeten zijn afgewogen. In casu is dat niet gebeurd. Het is ook duidelijk dat de verwerende partij dit beginsel schendt door geen rekening te houden met belangen van verzoeker".

Verzoeker wijst voorts op de Richtlijnen van UNHCR inzake Afghanistan van 19 april 2016. Hij leidt hieruit af dat het feit dat zijn oom contact had met mensen van het leger, de politie of de NDS en de aangehaalde feiten belangrijk zijn. Verder wijst verzoeker erop dat uit informatie van EASO, daterend van september 2016, blijkt dat de taliban in zijn regio actief zijn.

Verzoeker stelt vervolgens dat hij consequente verklaringen aflegde en dat in de bestreden beslissing slechts één tegenstrijdigheid wordt vastgesteld. Ter verklaring van deze tegenstrijdigheid, geeft verzoeker aan dat hij een vermoeiende reis achter de rug had en niet echt zeker was van de precieze datums die hem werden gevraagd. Verzoeker verklaarde bij de DVZ niet meer zeker te zijn. Verder werd hij niet met de vastgestelde tegenstrijdigheid geconfronteerd. De ondervrager uitte geen twijfels over het moment van verzoekers vertrek; enkel over zijn werk bij de politie en over het feit dat hij in de basis zou hebben verbleven.

Hoewel de informatie van verweerder juist is en politieagenten in Logar een doelwit vormen van de taliban, impliceert dit volgens verzoeker niet dat het geen redelijke oplossing was dat hij hulp zocht bij de politiebasis. Verweerder hield bovendien geen reden met de verklaring die hij gaf voor het feit dat hij niet naar Kabul vluchtte. Verzoeker citeert in deze een passage uit het gehoorverslag van het CGVS.

Volgens verzoeker blijkt verder niet uit het gehoorverslag dat zijn verklaringen over zijn verblijf bij de politie vaag waren. Uit zijn verklaringen blijkt dat hij geen verplichte taken had en 'niets' deed, waarmee hij bedoelde dat hij voor niets verantwoordelijk was. Verzoeker citeert zijn eerdere gezegden en stelt dat deze weldegelijk voldoende zijn. Hij erkent dat hij op een aantal vragen het antwoord schuldig moest blijven doch deze vragen hielden geen rekening met zijn profiel. Verzoeker wijst op een aantal gedetailleerde verklaringen die door verweerder niet worden betwist. De antwoorden die verweerder verwachtte waren, gezien verzoekers profiel en korte verblijf in de basis, niet redelijk.

Verzoeker wijst erop dat uit de informatie in het dossier blijkt dat er over Ghufrans overlijden werd bericht op 1 oktober 2014, citeert uit zijn verklaringen en verwijt verweerder dat niet gemotiveerd wordt hoe hij deze commandant dan wel zou moeten kennen. Uit de bestreden beslissing blijkt dat Ghufraan actief was in een andere regio. Rekening houdend met verzoekers profiel is het logisch dat hij niet alle politiecommandanten kent. Het bestaan van de commandanten S.A. en Sayed Farhad Akbari wordt door verweerder niet betwist. Verzoeker wist, gevraagd naar andere commandanten, bovendien nog verklaringen af te leggen over Sabz Ali. Het dossier en de beslissing bevestigen het bestaan van deze personen. Er wordt aan verzoeker verweten dat hij de broers van Sayed Farhad Akbari niet kent maar er wordt niet betwist dat hij verklaarde dat deze twee broers had. Verweerder betwist evenmin de informatie over diens broer die bij de politie werkte. Evenmin betwist verweerder de precieze, door verzoeker gegeven locatie van zijn verblijf. Ook wordt er geen betwisting gedaan inzake zijn directe collega's. Waarom verweerder hierover geen vragen stelde, is verzoeker voorts een raadsel. Volgens hem toont dit aan dat verweerder enkel een onderzoek voerde in zijn nadeel.

Dat verzoeker verklaringen vaag zouden zijn, wordt niet gedragen door de stukken in het dossier. Verweerder betwist niet dat verzoeker Farhad Akbari kon aanduiden. Verweerder miskent verzoekers verklaringen op flagrante wijze. Verzoeker verstreekte niet alleen de naam van voormeld persoon doch gaf tevens aan dat deze in de gevangenis zat. Voorts verhaalde hij op gedetailleerde wijze over diens problemen met de overheid. Dat hij de precieze reden niet kende, mocht aan verzoeker niet worden verweten. Hij gaf hiervoor reeds een verklaring bij het CGVS doch hiermee werd door verweerder geen rekening gehouden. Verweerder verliest ook uit het oog dat de door verzoeker verstreekte informatie op verschillende vlakken wordt bevestigd door de informatie in het administratief dossier. Zo wijst verzoeker op de overeenkomsten inzake diens overlijden. Dat verweerder dit buiten beschouwing liet, toont aan dat verweerder geen zorgvuldig onderzoek heeft gevoerd. *"De motivering van de bestreden beslissing, met name de bewering dat verzoekers verklaringen 'vaag' zouden zijn, worden door niets ondersteund! Daar waar de verwerende partij aanvoert dat verzoeker 'blijkbaar' niet gehoord heeft dat Sayed Farhad Akbari 'nogmaals' gearresteerd werd door het NDS, is weinig ernstig. De dossierbehandelaar is tijdens het persoonlijk onderhoud hierop niet verder gegaan, aangezien verzoeker op pagina 24 van de notities van het persoonlijk onderhoud verklaarde dat hij enkel weet dat Farhad Akbari in de gevangenis zat. Bovendien werpt verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud een verschonmgsgrond op: 'Ik weet nietprecies waarom want hij was onze commandant'(pag. 24 notities van het persoonlijk onderhoud). Verzoeker verwijst duidelijk naar de hiërarchie, wat in de Afghaanse context niet zonder belang is. Ook is het zo dat verzoeker in dat jaar vertrokken is uit Afghanistan. Hoe verzoeker precieze informatie hieromtrent zou kunne hebben, behalve dat zijn oom contacten heeft met bepaalde mensen, is voor verzoeker een raadsel."*

Verzoeker vervolgt:

“De verwerende partij duidt verzeker ten kwade dat zijn informatie over Sabz Ali niet overeenkomt met objectieve informatie over het INCIDENT. Blijkens het stuk 7 van het administratief dossier gebeurde dit incident in 2014. Verzoeker heeft tijdens het persoonlijk onderhoud benadrukt dat 'hij werkte' 'maar niet tijdens mijn werktijd':

(...)

Daarnaast blijkt uit het administratief dossier stuk 7 dat er verschillende pogingen werden ondernomen om Sabz Ali te doden:

(...)

Het kan verzoeker onmogelijk kwalijk worden genomen dat hij zich mogelijk vergiste met betrekking tot het incident. Sabz Ali is op geen enkele wijze verbonden met verzoeker zodat van verzoeker dan ook geen precieze informatie kan worden verwacht. Dit geldt ook voor Abdul Wakil Haqyar en Khan Agha Lashkari die politiecommandanten zijn van het district Mohammad Agha. De verwerende partij vergeet dat verzoeker geen leidinggevende functie heeft gehad, noch heeft hij deelgenomen aan operaties. Bovendien is voor verzoeker niet duidelijk hoe de verwerende partij tot vaststelling is gekomen dat Sabz Ali tot de Pashtoense stam zou behoren.

Gelet op bovenstaande stelt de verwerende partij dan ook ten onrechte dat verzoeker 'enkel gebeurtenissen en personen' lijkt te kennen die rechtstreeks met zijn asielrelaas verbonden zijn maar manifest onjuiste informatie geeft over de door het CGVS gevraagde figuren en gebeurtenissen. Deze motivering is gebrekkig. Hoe kunnen elementen in het asielrelaas — hetgeen door de objectieve informatie wordt bevestigd- verzoekers geloofwaardigheid ondermijnen?”

Verweerder gaat ook voorbij aan de kritiek die verzoeker aan het einde van het gehoor formuleerde omtrent het verloop van het gehoor. Hieromtrent wordt niets gemotiveerd. Verzoeker stelt vast dat verweerder niet eens de moeite heeft genomen om hem te ondervragen over zijn regio en het onderzoek ten onrechte beperkte tot een ondervraging over een aantal figuren.

“Het feit dat verzoeker weinig concrete informatie heeft over bepaalde talibancommandanten kan verzoeker gelet op zijn profiel niet kwalijk worden genomen. Daarbij dient ook rekening worden gehouden dat verzoeker reeds tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat de taliban ook andere namen gebruiken zodat niet kan worden uitgesloten dat bepaalde talibanleden in de regio met een andere naam gekend zijn:

(...)

Daarnaast is het ook zo dat verzoeker wel degelijk melding maakt van een talibancommandant, met name Qari Hijran. De verwerende partij betwist niet dat deze een talibancommandant is, maar stelt dat verzoeker 'vaag zou zijn' door te zeggen dat hij Veel dingen heeft gedaan'. Uit de objectieve informatie blijkt dat er inderdaad een talibancommandant bestaat met zo'n naam:

(...)

Voorts blijkt dat de verwerende partij verzoekers verklaringen met betrekking tot Qari Hijran op zeer ernstige wijze miskent door te stellen dat hij daaromtrent vaag zou zijn. Uit pagina 25 van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat hij juist zeer toelichting heeft gegeven:

(...)"

Verzoeker vervolgt:

“Ten vierde stelt de verwerende partij dat verzoeker het gebied Altamur kent, maar dat hij niet weet dat er ook een legerbasis gelegen is. Verzoeker stelt vast dat de verwerende partij wederom zeer selectief te werk gaat en geen enkel rekening houdt met andere verklaringen van verzoeker.

De verwerende partij stelt daarnaast dat verzoeker over het dorp Jelga 'ontwijkend' antwoordt, maar gaat voorbij aan de vaststelling dat de verwerende partij geen betwisting opwerpt omtrent verzoekers herkomst uit Logar, noch verzoekers geografische kennis over zijn regio.”

Verzoeker gaat vervolgens in op de vraagtekens die in de bestreden beslissing worden geplaatst bij zijn familiale situatie en netwerk in Afghanistan. Verzoeker stelt oprechte verklaringen te hebben afgelegd en de nodige toelichting te hebben verstrekt over het Facebookprofiel van zijn broer. Verzoeker wijst op zijn verklaring over de reden waarom zijn broer aangaf de financiële manager van de KECC te zijn. Zijn broer deed zich beter voor dan hij was. Wat zijn broer allemaal doet op Facebook, met inbegrip van de vermeldingen KECC en KBL, kan aan verzoeker niet ten kwade worden geduid, te meer nu er geen argumenten worden opgeworpen over verzoekers eigen Facebookprofiel. Verzoeker heeft meegewerkt en heeft voldaan aan de medewerkingsplicht. Dat zijn broer zich op Facebook bezondigt aan grootspraak, kan hem niet worden verweten. Dat een nummerplaat KBL vermeldt, impliceert volgens

verzoeker voorts niet dat de eigenaar in Kabul woont. Verzoeker verwijst naar de bij het verzoekschrift gevoegde stukken.

2.1.3. In een tweede onderdeel gaat verzoeker in op de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Hij stelt hoger te hebben aangetoond dat hij heet meegewerkt met de procedure en dat de opmerkingen van verweerder niet ernstig zijn. Verweerder heeft dan ook nagelaten een volledig onderzoek te doen naar het intern vestigingsalternatief in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

2.1.4. Verzoeker vraagt gelet op het voorgaande in hoofddorde om aan hem de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog algemene informatie en persartikels, onder meer betreffende het registratieproces voor Afghaanse voertuigen, bij het verzoekschrift (bijlagen 2-6).

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1. Verzoeker legt ter terechtzitting in wat hij zelf omschrijft als “Aanvullende Nota” een aantal stukken neer (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

3.2. Verweerder brengt in de loop van onderhavige beroepsprocedure geen nieuwe elementen ter kennis van de Raad.

4. Beoordeling van de zaak

4.1. Vooreerst dient, betreffende het stuk dat verzoeker ter terechtzitting neerlegt en omschrijft als “Aanvullende Nota”, te worden gewezen op artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Deze bepaling luidt als volgt:

“De partijen kunnen hem tot de sluiting der debatten door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen ter kennis brengen. Onverminderd het in artikel 39/60 bedoelde verbod, beperkt de aanvullende nota zich tot deze nieuwe elementen, op straffe van het uit de debatten weren van de aanvullende nota wat het overige betreft. Niet in de aanvullende nota vervatte nieuwe elementen worden ambtshalve uit de debatten geweerd.”

Te dezen blijkt dat in het door verzoeker neergelegde stuk slechts wordt aangegeven: “Verzoeker wenst de volgende stukken neerleggen”. Vervolgens volgt een eenvoudige opsomming van de neergelegde stukken. Aldus dient te worden vastgesteld dat het door verzoeker neergelegde stuk, dat slechts een overzicht biedt van de neergelegde stukken en melding maakt van verzoekers wens om deze stukken neer te leggen, zonder enige verdere duiding te bieden, niet kan worden gezien als ‘aanvullende nota’ in de zin van voormelde bepaling.

Derhalve wordt het stuk dat verzoeker neerlegt ter terechtzitting gelet op het bepaalde in artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet uit de debatten geweerd.

4.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker duidt geheel niet hoe artikel 57/7 van de Vreemdelingenwet *in casu* en door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Bijgevolg wordt voormelde schending niet dienstig aangevoerd.

4.3. Waar verzoeker de schending aanvoert van artikel 27 van een KB van 11 maart 2003, dient verder te worden opgemerkt dat verzoeker niet nader duidt en evenmin kan worden ingezien over welk KB verzoeker het heeft. Derhalve wordt ook deze schending niet dienstig aangevoerd.

4.4. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus

dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

4.5. Wat betreft de opgeworpen schending van artikel 6 EVRM dient, nog daargelaten dat verzoeker ook deze schending niet uitwerkt, te worden vastgesteld dat artikel 6 van het EVRM niet van toepassing is op beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (GwH 27 mei 2008, nr. 81/2008; RvS 13 december 2011, nr. 216.638).

4.6. Verzoeker preciseert voorts op generlei wijze hoe artikel 13 EVRM, dat het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel behelst, door de bestreden beslissing zou (kunnen) zijn geschonden. Bijgevolg wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

4.7. Verzoeker biedt evenmin enige duiding aangaande de vermeende schending van het gelijkheidsbeginsel.

Wat betreft de aangevoerde schending van het gelijkheidsbeginsel, dient daarenboven te worden opgemerkt dat ieder verzoek om internationale bescherming afzonderlijk en op individuele wijze moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. Bovendien betreft het steeds de beoordeling van de situatie in het land van herkomst zoals deze bestaat op het ogenblik van de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt in elk stadium van het verzoek om internationale bescherming. Feiten en elementen eigen aan elk concreet verzoek om internationale bescherming zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier.

4.8. Verzoeker kan verder niet worden gevolgd in het verwijt dat verweerder de betrokken belangen niet voldoende zou hebben afgewogen. Het proportionaliteitsbeginsel, vorm van het redelijkheidsbeginsel, is in onderhavige procedure namelijk niet aan de orde. Het komt de commissaris-generaal in het kader van zijn declaratieve opdracht en de Raad in het kader van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze belangen jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder deze declaratieve bevoegdheid.

4.9. De procedure voor de commissaris-generaal is verder geen jurisdictionele procedure, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan hoe hij een recht van verdediging kan genieten met betrekking tot de bestreden beslissing die een bestuurlijk karakter heeft.

4.10. Verder dient te worden opgemerkt dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 verstreek blijkens artikel 38 van deze richtlijn op 10 oktober 2006, datum waarop deze ook effectief in Belgisch recht werd omgezet. De omzettingstermijn van richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 verstreek blijkens artikel 39 van deze richtlijn op 21 december 2013, datum waarop ook deze richtlijn effectief in Belgisch recht werd omgezet.

4.11. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

In tegenstelling met wat verzoeker laat uitschijnen in het onderhavige verzoekschrift, behelst de motiveringsplicht daarbij in hoofde van verweerder geenszins de verplichting om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen die spelen in het voordeel, dan wel in het nadeel van de verzoeker om internationale bescherming, in de bestreden beslissing op te nemen en kan uit het loutere gegeven dat dit niet geschiedde geenszins enige vooringenomenheid in hoofde van verweerder worden afgeleid. Verzoeker brengt voor het overige bovendien geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de verzoeker om internationale bescherming. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

4.12. Vooreerst kan in het kader van de aangevoerde schending van de motiveringsplicht worden opgemerkt dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar gesteld wordt dat er geen elementen zijn waaruit in zijn hoofde bijzondere procedurele noden konden blijken, dat redelijkerwijze aangenomen kan worden dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

4.13. Verzoeker stelt een Afghaan te zijn, van zijn geboorte tot aan zijn vertrek in 2015 in het dorp Hesarak in de provincie Logar te hebben verbleven en zijn land en regio van herkomst te hebben verlaten omwille van problemen met en een vrees ten aanzien van de taliban.

Van verzoeker mag, als verzoeker om internationale bescherming, in dit kader redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen, wetgeving en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker, die stelt dat hij voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan zeven maanden zou hebben verbleven in een politiebasis, kennelijk ongeloofwaardige verklaringen aflegde over de wijze waarop personen toegang konden krijgen tot deze basis en de hierop gestationeerde dienst. Verzoeker beweerde namelijk dat hij geen test of training moest ondergaan en verklaarde in dit kader: *“dit is de lokale politie, het is niet de nationale politie of het leger of de commando's. Als er problemen zijn, kan je ernaartoe gaan, iedereen kan erbij gaan, voor zijn eigen verdediging”* (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.12). Dergelijke gang van zaken is,

gelet op de informatie in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier en de terechte vaststelling in de bestreden beslissing dat de politie een voornaam doelwit vormt voor de taliban, niet aannemelijk. Dat eenieder (en dus ook mogelijke talibanleden) zich zomaar, zonder enige screening, test of training, zou kunnen laten registreren op en toegang zou krijgen tot een basis waar de politie is gestationeerd, is, gelet op de Afghaanse context en de evidente risico's die dit met zich zou brengen, in het geheel niet geloofwaardig. Dat verzoeker dergelijke verklaringen aflegde, doet dan ook afbreuk aan zijn beweerde verblijf op de basis.

Verzoeker legde over dit verblijf bovendien incoherente verklaringen af. Hoewel de basis in kwestie blijkens zijn verklaringen buiten zijn dorp gelegen was en hij bij het CGVS beweerde dat hij in deze basis zeven maanden zou hebben verbleven, geleefd en gewerkt (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.10-12, 18), maakte hij hiervan ten overstaan van de DVZ geen melding. Integendeel, gaf hij aldaar, wanneer hij werd ondervraagd over zijn verblijfplaatsen in zijn land van herkomst, eenduidig aan dat hij van aan zijn geboorte tot aan de dag van zijn vertrek naar België, zou hebben verbleven in het dorp Hesarak (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.10).

Eveneens legde verzoeker, samenhangend met het voorgaande, incoherente verklaringen af over de dienst voor dewelke hij zou hebben gewerkt in het kader van zijn verblijf op de basis. Bij de DVZ verklaarde verzoeker, ondervraagd over zijn beroepsactiviteiten in Afghanistan namelijk: *"Ik was student, maar af en toe werkte ik voor een organisatie die wapens in beslag nam"* (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.12). Bij het CGVS beweerde verzoeker echter dat hij stopte met studeren, toetrad tot de lokale politie en voor deze dienst maandenlang en aan één stuk zou hebben gewerkt totdat hij zijn land van herkomst verliet (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.10-12, 16-18).

In de bestreden beslissing wordt omtrent verzoekers beweerde verblijf op de basis verder met recht gemotiveerd:

"Vooreerst zijn uw verklaringen over uw verblijf op de politiebasis onder commando van S.A. (...) en Sayed Farhad Akbari weinig geloofwaardig. U beweert tijdens het gehoor bij het CGVS dat u ongeveer zeven maanden lang bij de lokale politie verbleef (CGVS, p. 18) maar uw verklaringen hierover zijn ontzettend vaag en onwaarschijnlijk.

Ten eerste zijn uw verklaringen over wanneer u precies daar verbleef tegenstrijdig. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u dat S.A. (...) op 4 mei 2015 gedood werd, waardoor u zou verplicht zijn om mee te gaan naar operaties, en verliet u ongeveer een maand later Afghanistan (verklaring CGVS dd. 04/02/16, p. 2). Bij het CGVS zegt u dan weer dat S.A. (...) gedood werd op de 12e dag van de 4e maand van het jaar 1394 hetgeen overeenkomt met 3 juli 2015 (CGVS, p. 17). Dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over wanneer dit voorval gebeurde is reeds opmerkelijk maar nog frappanter is uw uitdrukkelijke verklaring dat u Afghanistan verliet op maandag 26 oktober 2015. Dit is ruim drie en een halve maand – of zelfs vijf en een halve maand in vergelijking met uw verklaringen bij de DVZ – na de beweerde aanslag op S.A. (...), geenszins één maand dus. Dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over dit sleutelmoment in uw leven ondermijnt uw geloofwaardigheid sterk."

Verzoeker slaagt er niet in afbreuk te doen aan deze motieven. Dat hij met de voormelde tegenstrijdigheden niet zou zijn geconfronteerd, doet, nog daargelaten dat hij hiermee reeds bij de DVZ wel deels werd geconfronteerd, geenszins afbreuk aan het bestaan van deze tegenstrijdigheden. Het vaststellen van de tegenstrijdigheden is tijdens het gehoor zelf bovendien niet steeds mogelijk, terwijl verzoeker als enige persoon in principe wel kan weten wat hij eerder heeft verklaard. Verweerder heeft verder slechts de verplichting om de asielzoeker met tegenstrijdige verklaringen te confronteren wanneer deze tijdens het gehoor worden vastgesteld. Hoe dan ook had verzoeker de mogelijkheid om inzake de tegenstrijdigheden de nodige duiding te verschaffen middels het onderhavige verzoekschrift en heeft hij deze mogelijkheid benut. De uitleg die verzoeker daarbij verschaft, met name dat hij door de vermoeidheid van de reis niet zeker zou zijn geweest van de datums, kan daarbij echter geenszins overtuigen. Vooreerst blijkt dat deze reis op het ogenblik dat verzoeker verklaringen aflegde bij de DVZ reeds maanden geleden was. Verder blijkt dat verzoeker zowel bij de DVZ als bij het CGVS op verschillende andere vlakken, zoals inzake de dag waarop hij zijn land verliet, wel exacte verklaringen kon afleggen. Daarenboven dient te worden vastgesteld dat verzoeker zowel bij de DVZ als bij het CGVS een precieze, zij het uiteenlopende, datum verstrekke voor het overlijden van S.A. Indien hij zich de datum niet kon herinneren, had hij dit zowel bij de DVZ als bij het CGVS kunnen en moeten aangeven. Verzoeker deed dit niet. Bij de DVZ stelde hij slechts dat hij niet zeker was van de datums nadat hij ermee werd geconfronteerd dat zijn verklaringen chronologische coherentie misten. Bij het CGVS gaf hij ook meermaals, duidelijk en eenduidig een datum op voor het overlijden van S.A. Derhalve is het niet ernstig om *post factum* voor te houden dat hij deze datum eigenlijk niet wist. Dit geldt nog des te meer nu verwacht mocht worden dat diens overlijden een sleutelmoment vormde voor

zijn verdere leven, betekende dat zijn bescherming wegviel en derhalve geacht mag zijn in zijn geheugen te zijn gegrift. Zelfs indien van verzoeker geen precieze datum mocht worden verwacht, dan nog was het daarenboven in het geheel niet onredelijk om van hem te verwachten dat hij zou weten of hij nu één maand, drie en halve maand, dan wel vijf maand na diens overlijden het land zou hebben verlaten. Dat hij dit niet bleek te weten, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn vermeende verblijf op de basis. Het overlijden van S.A. zou immers tot gevolg hebben gehad dat zijn bescherming wegviel, dat hij moest deelnemen aan acties en dat hij daarom niet langer op de basis kon blijven.

Verzoeker betwist de bestreden beslissing bovendien niet waar wordt aangegeven:

“Daarbij kan nog vermeld worden dat u de dag na de vermeende aanslag op S.A. (...), op 4 juli 2015 dus, nog een bericht op facebook plaatste waarin u wordt uitgewuifd door uw vrienden, hetgeen nogal vreemd is voor iemand die net ontdekt heeft dat zijn beschermheer omgekomen is door een aanslag en daardoor misschien gedwongen zal worden om mee te helpen met operaties tegen de taliban.”

Gezien verzoeker deze motieven niet aanvecht, worden zij geacht niet-betwist en vaststaand te zijn en blijven zij onverminderd overeind.

Voorts wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Ten tweede is het weinig aannemelijk dat u geconfronteerd met een bedreiging van de hand van de taliban uw vlucht zou zoeken in een politiebasis. U geeft zelf aan dat u dit deed om veiliger te kunnen blijven (CGVS, p. 12), hetgeen een ernstige miskenning is van de algemene veiligheidssituatie in de provincie Logar en specifiek in de districten Pul-e-Alam en Mohammad Agha. Uit objectieve informatie blijkt immers dat het net politieagenten zijn die in Logar een belangrijk doelwit vormen van de taliban. Dat u dan ook net daar naartoe zou gaan om veilig te blijven, terwijl u reeds jarenlang studeerde in Kaboel en enig netwerk aldaar verwacht kan worden waar u in deze uiterste nood zou kunnen schuilen, doet opnieuw afbreuk aan uw geloofwaardigheid over uw verblijf in Logar alvorens het land te verlaten.” Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Hij beperkt zich tot een eenvoudige herhaling van zijn eerdere verklaringen en het louter tegenspreken van de gevolgtrekkingen die het CGVS hieraan verbindt. Hiermee doet hij geen afbreuk aan de voormelde, terechte vaststellingen dienaangaande.

Voorts wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Verder zijn uw verklaringen over uw concrete verblijf bij de politie enorm vaag. Nochtans bleef u maar liefst zeven maanden lang op de politiebasis. U beweert dat u nooit deelnam aan operaties maar in de plaats daarvan zeven maanden lang op de basis bleef terwijl de agenten er op uit trokken (CGVS, p. 18). Wanneer het CGVS vervolgens polst naar wat u daar dan precies deed, antwoordt u in eerste instantie “niets” (CGVS, p. 18). Na aandringen van het CGVS zegt u dat u er naar de televisie keek of de kok hielp wanneer er gasten waren (CGVS p. 18). Deze vage verklaringen maken uw beweerde verblijf op zich reeds weinig geloofwaardig maar pas wanneer u gevraagd wordt naar gebeurtenissen met een directe link met de lokale politie, blijken uw verklaringen manifest ontoereikend. Van iemand die zeven maanden lang niets anders om handen heeft dan wat naar de televisie te kijken en die samen met de commandant van de politie verblijft op een politiebasis mag verwacht worden dat hij enigszins op de hoogte is van de commandant waar hij voor werkt en van de lokale politie in het algemeen. (...) Over Sayed Farhad Akbari, de commandant die volgens u het roer overnam na het overlijden van S.A. (...) en dus uw rechtstreekse overste werd, weet u niet hoe zijn broers heten (CGVS, p. 12) of wat hij deed vooraleer hij een paramilitaire groep vormde (CGVS, p. 14), noch kunt u zeggen waarom hij tijd heeft doorgebracht in de gevangenis (CGVS, p. 24). Nochtans werd Sayed Farhad Akbari beschuldigd voor de moord op Arsala Jamal, de gouverneur van Logar, in 2013. In augustus 2015 werd hij bovendien nogmaals gearresteerd door het NDS. Hierover heeft u blijkbaar niet gehoord, ondanks het feit dat uw oom sterke banden zou gehad hebben met de overheid en u beweert zelf onder bevel te hebben gestaan van Akbari. Over de politiecommandant van de hele regio Pul-e-Alam, Sabz Ali, zijn uw verklaringen evenmin accuraat. U beweert dat Sabz Ali om het leven kwam bij een gevecht in het gebied Kunjak dichtbij Tangi en Poorak door een kogel in het hoofd en dat Farhad Akbari daar ook bij aanwezig was en gewond raakte (CGVS, p. 13). Niets hiervan komt overeen met objectieve informatie over dit incident. Sabz Ali kwam namelijk niet om het leven bij een aanslag in Kunjak maar bij een bomaanslag in het politiehoofdkwartier van Pul-e-Alam zelf. Dat u dit zo verkeerd plaatst, doet niet alleen ernstig twijfelen aan uw verblijf bij de politie maar ook aan uw verblijf in de provincie Logar. Dit wordt nog versterkt wanneer u om meer informatie gevraagd wordt over Sabz Ali. U beweert dat Sabz Ali een sjiit was die tot de Sayedstam behoorde (CGVS, p. 14) en van het dorp Kolangar afkomstig is (CGVS, p. 13). Sabz Ali is echter van het dorp Kamalkhel afkomstig en hij behoort tot de grote Pasjtoestam Stanekzai. Dat u niet weet dat deze commandant juist tot uw eigen stam behoort en u

daarenboven zelfs zijn etnie verkeerd inschat, is een heel ernstige indicatie dat u niet de waarheid heeft verteld over uw recente verblijf in Afghanistan. Het gaat hier niet om een laaggeplaatste soldaat maar om de commandant verantwoordelijk voor de hele regio Pul-e-Alam die reeds zeven jaar lang dit werk uitvoerde. Tot slot weet u evenmin dat Abdul Wakil Haqyar en Khan Agha Lashkari politiecommandanten zijn van het district Mohammad Agha (CGVS, p. 21) hetgeen toch ook verwondert gezien uw verblijf bij de politie. Over die laatste beweert u nog dat het een talibancommandant is van uw eigen dorp Hesarak (CGVS, p. 21). Ook over het aangrenzende district Mohammad Agha blijft u opmerkelijk vaag en algemeen wanneer u gevraagd wordt naar voorbeelden van incidenten met de lokale politie (CGVS, p. 25-26). Dat u enkel gebeurtenissen en personen lijkt te kennen die rechtstreeks met uw asielrelaas verbonden zijn maar manifest onjuiste informatie geeft over de door het CGVS gevraagde figuren en gebeurtenissen, ondermijnt uw geloofwaardigheid sterk. Aldus heeft u allerminst aannemelijk kunnen maken dat u de laatste zeven maanden op de politiebasis bent verbleven."

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan de voormelde motieven. Met zijn loutere verwijzing naar de antwoorden die hij wel kon verstrekken en naar de verklaringen die hij wel kon afleggen, doet hij geenszins afbreuk aan de voormelde, aperte lacunes in zijn kennis. Deze kennis mocht van verzoeker, gelet op diens voorgehouden profiel en verleden, bovendien weldegelijk redelijkerwijze worden verwacht. Verzoeker is hooggeschoold, studeerde tot aan zijn problemen jarenlang aan een privé-universiteit in Kabul en verklaarde maandenlang op de politiebasis te hebben verbleven, geleefd en gewerkt. Derhalve was het geenszins onredelijk om van hem spontane en doorleefde verklaringen over zijn leven op deze basis te verwachten en om aan te nemen dat hij over het voorgaande meer gedegen verklaringen zou kunnen afleggen.

Specifiek inzake Sayed Farhad Akbari, mocht van verzoeker, net omdat deze persoon een tijdlang zijn commandant zou zijn geweest en te meer nu deze persoon in augustus 2015, uitgerekend in de periode waarin verzoeker in de basis zou hebben vertoefd en onder diens bevel zou hebben gestaan, opnieuw werd gearresteerd, worden verwacht dat hij beter op de hoogte zou zijn geweest van diens problemen met de Afghaanse autoriteiten. Hij was hierover blijkens de met recht aangehaalde verklaringen in de bestreden beslissing echter klaarblijkelijk niet op de hoogte. Uit deze verklaringen blijkt, in tegenstelling met wat verzoeker tracht te laten uitschijnen, immers genoegzaam dat verzoeker niet wist welke reden er achter de problemen van deze commandant zaten en evenmin ervan op de hoogte was dat deze persoon in augustus 2015 werd gearresteerd en gedetineerd door de Afghaanse veiligheidsdiensten. Dat zulke gebeurtenis door de personeelsleden van de basis waar hij de rol van commandant uitoefende onopgemerkt zou zijn voorbijgegaan, is geheel niet geloofwaardig.

Omtrent Sabz Ali, blijkt uit de in de bestreden beslissing aangehaalde informatie en verklaringen verder dat verzoeker weldegelijk manifest foutieve verklaringen aflegde, en dit meer bepaald inzake de omstandigheden van diens overlijden. Dat hij zich zou hebben vergist van incident, kan daarbij bezwaarlijk ernstig worden genomen nu hij het duidelijk had over het incident tijdens hetwelk deze persoon om het leven kwam. Dat verzoeker ten onrechte beweerde dat dit gebeurde bij een aanslag in Kunjak en door een kogel in het hoofd, terwijl deze commandant in werkelijkheid om het leven kwam bij een bomaanslag op het hoofdkwartier van de politie in Pul-e-Alam zelf, doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers vermeende verblijf op de politiebasis. Los van de vraag naar diens etnie, blijkt verder genoegzaam dat verzoeker ook nog andere foutieve verklaringen aflegde over Sabz Ali. Hij gaf voor deze persoon een verkeerde plaats van afkomst en een verkeerde stam, hetgeen nog des te meer klemt nu deze persoon van dezelfde stam was als verzoeker. Gezien verzoeker beweerde maandenlang op de politiebasis te hebben gewerkt waar Sabz Ali, *nota bene* jarenlang hoofdcommandant van de lokale politie voor de gehele regio Pul-e-Alam, minder dan een jaar voorheen nog werkzaam was, mocht van hem worden verwacht dat hij over deze persoon meer gedegen verklaringen zou kunnen afleggen. Minstens mocht worden verwacht dat hij het zou hebben aangegeven indien hij het correcte antwoord op de gestelde vragen niet wist of kon weten in plaats van op dermate foutieve wijze te antwoorden op deze vragen.

Gelet op verzoekers voorgehouden profiel en banden met, verblijf bij en werkzaamheden voor de lokale politie, kon verder weldegelijk worden verwacht dat hij beter op de hoogte zou zijn omtrent Abdul Wakil Haqyar en Khan Agha Lashkari, dat hij niet verkeerdelijk zou aangeven dat één van hen een talibancommandant in zijn dorp was en dat hij beter op de hoogte zou zijn over voorbeelden van incidenten met de lokale politie in Mohammad Agha.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

"Bovendien blijkt tijdens het gehoor dat uw gebrekkige kennis over uw eigen district zich niet beperkt tot de lokale politie maar u ook over de taliban en de algemene situatie niet goed op de hoogte bent. Gevraagd naar de talibancommandant Abdul Wahid Badr die nochtans net voor uw vertrek samen met enkele andere talibanleden om het leven kwam bij luchtaanvallen in het nabijgelegen Babus, verwijst u in eerste instantie naar een gelijknamige dorpeling van u om vervolgens te moeten toegeven dat u deze

talibancommandant niet kent (CGVS, p. 21). De naam van de adjunct politiechef Qari Mohammad Wra kunt u evenmin plaatsen (CGVS, p. 27), net als die van de tribale oudere Mawlawi Nazeer Gul (CGVS, p. 24). Deze laatste kwam nochtans om het leven bij een incident net voor uw vertrek uit Afghanistan. Wanneer het CGVS u de kans biedt om meer te vertellen over een door u vermelde talibancommandant, namelijk Qari Hijran, blijft u wederom vaag door te zeggen hij "veel dingen heeft gedaan" en begint u gevraagd naar het grootste voorbeeld opnieuw over uw eigen asielrelaas (CGVS, p. 25). Meer algemeen gevraagd naar incidenten in de provinciehoofdstad terwijl u bij de politie zat, zegt u simpelweg dat er toen niets gebeurde (CGVS, p. 24) terwijl er in die maanden verschillende zelfmoordaanslagen plaatsvonden. Dit is opnieuw een ernstige miskenning van de veiligheidssituatie in het district Pul-e-Alam waardoor u uw verblijf daar absoluut niet aannemelijk maakt. Ook over straatprotesten in Pul-e-Alam tegen raketten uit Pakistan net voor uw vertrek bent u niet op de hoogte (CGVS, p. 26). Dat u over dit alles volstrekt in het ongewisse blijft, versterkt de vaststelling dat er niet enkel geen geloof kan worden gehecht aan uw verblijf bij de politie maar evenmin aan uw verblijf in Pul-e-Alam de laatste jaren dat u in Afghanistan verbleef tout court."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Net gelet op het zichzelf aangemeten profiel, zijn vermeende verblijfplaats voor zijn vertrek uit zijn land van herkomst en zijn zelfverklaarde vrees ten aanzien van de taliban, mocht immers worden verwacht dat verzoeker weldegelijk en terdege op de hoogte zou zijn omtrent de lokale talibancommandanten, de gepleegde aanslagen en de opvallende gebeurtenissen in zijn regio. Met de algemene, blote en ongefundeerde bewering dat talibanleden ook andere namen gebruiken, doet verzoeker geen afbreuk aan de vaststelling dat hij de persoon Abdul Wahid Badr, die blijkens de informatie in het administratief dossier duidelijk als talibancommandant gekend was onder deze naam, niet kende. Voorts blijkt uit de verklaringen die verzoeker zelf citeert in het verzoekschrift, dat verzoeker weldegelijk erg vaag bleef over de incidenten die aan Qari Hijran konden worden toegeschreven. Voor het overige laat verzoeker de voormelde motieven ongemoeid. Bijgevolg blijven deze onverminderd gelden.

In de bestreden beslissing wordt tevens met recht gemotiveerd:

"Voorts is het opvallend dat u weliswaar het gebied Altamur kent, maar niet weet dat daar ook een legerbasis gelegen was (CGVS, p. 23). Over het dorp Jelga dat zich op ongeveer vijf kilometer van uw dorp bevindt, antwoordt u dan weer ontzettend ontwijkend. Eerst zegt u dat er veel dorpen zijn, vervolgens dat er binnen Hesarak veel dorpen zijn (CGVS, p. 23). Wanneer het CGVS dan vraagt of Jelga deel uitmaakt van Hesarak zegt u dat er veel dorpen zijn en wanneer het CGVS aandringt, herhaalt u simpelweg dit antwoord (CGVS, p. 23). Deze sterk ontwijkende antwoorden tot vier maal toe, geven de indruk dat u geen flauw benul heeft van het bestaan van dit dorp."

Verzoeker beperkt zich ertoe de aandacht van voormelde verklaringen af te leiden en op algemene wijze te verwijzen naar zijn andere verklaringen. Hiermee doet hij hoegenaamd geen afbreuk aan de voormelde, opvallende lacunes in zijn kennis omtrent zijn regio.

Dit alles klemmt nog des te meer nu verzoeker duidelijk en moedwillig leugenachtige verklaringen aflegt en weigert een duidelijk zicht te bieden op zijn familiale profiel en netwerk. In deze wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

"Ook over uw familiale situatie en uw netwerk in Afghanistan blijven er ernstige vraagtekens waarop u bewust geen licht wilt laten schijnen. U beweert dat u geen familie heeft in Kaboel (CGVS, p. 8), dat u niemand kent in Kaboel en dat u tijdens uw studie geen vrienden heeft gemaakt in Kaboel (CGVS, p. 30). Dit alles is opnieuw weinig geloofwaardig, zeker na nazicht van de facebookprofielen van uw broers O. (...) en S.M. (...). Zo is het opmerkelijk dat uw broer S.M. (...) op zijn facebookaccount voor het gehoor nog aangaf dat hij in Kaboel woonde en finance manager was van de Kabul Europe Construction Company. Op het moment van het gehoor was dit verdwenen van zijn profiel. U bevestigt wel dat dit zo op zijn facebook geschreven stond (CGVS, p. 7) maar relativeert het door te zeggen dat iedereen zo'n zaken op facebook zet maar dat hij leraar is in Pul-e-Alam (CGVS, p. 7). Dit is weinig overtuigend om verschillende redenen. Ten eerste denkt u dat hij dit opschreef omdat hij tolk wilde worden voor de Amerikanen (CGVS, p. 7). Hoe het zou helpen de Amerikanen te overtuigen van zijn capaciteiten als tolk om in plaats van leraar aan te geven een financiële directeur te zijn van een bouwbedrijf, is een raadsel. Bovendien heeft uw broer in het verleden verschillende foto's geplaatst van zichzelf met hopen geld, trucks op de achtergrond met hierop "KECC" zichtbaar en achter een bureau zittend. Even opvallend is zijn foto in een internationale commerciële luchthaven, waarbij overigens een vriend van hem commentaar geeft op wier profielfoto de letters "KECC" ook zichtbaar zijn en die aangeeft dat hij in Kaboel woont. In 2015 plaatste uw broer een foto van zichzelf voor een wagen met een nummerplaat met daarop "KBL", de afkorting voor Kabul. Hetzelfde geldt voor uw een foto waarbij uw neefje op een wagen staat met daarnaast een nummerplaat met opnieuw "KBL" vermeld en op verschillende foto's geeft uw broer aan zich in Kaboel te bevinden. Om zicht te krijgen op uw werkelijke

levenssituatie in Afghanistan indien u zou moeten terugkeren, is ook de situatie van uw oudere broer van groot belang. Dat u niet eerlijk bent over de werkzaamheid en woonplaats van uw eigen oudere broer en zelfs na confrontatie door het CGVS blijft volharden hierin en dit tracht goed te praten met andere ongeloofwaardige verklaringen, doet op ernstige wijze afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid."

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Met zijn loutere herhaling van zijn eerdere verklaringen, doet hij geenszins afbreuk aan de voormelde, inzake deze verklaringen gedane vaststellingen. Dat zijn broer zomaar om het even wat zou posten op diens Facebook en zich beter zou trachten voor te doen dan hij is betreft een blote, niet-overtuigende bewering en kan, te meer gelet op de veelheid aan foto's en berichten zoals opgenomen op diens profiel en in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier, bezwaarlijk ernstig worden genomen. Nog los van de vraag of de notering KBL op de nummerplaten van de betreffende wagens impliceert dat de eigenaar in Kabul woonachtig is, blijkt uit de gedane vaststellingen, met name het gegeven dat zijn broer aangaf dat hij in Kabul woonde en dat hij 'finance manager' was van de Kabul Europe Construction Company (KECC), dat dit ook blijkt uit de veelheid aan foto's – onder meer met grote hoeveelheden geld en voertuigen van voormeld bedrijf – die zijn broer postte, dat zijn broer ook te zien was in een internationale commerciële luchthaven waarbij een vriend van hem, eveneens met banden met de KECC en woonachtig in Kabul, commentaar gaf en dat zijn broer op verschillende foto's aangaf zich in Kabul te bevinden, duidelijk dat verzoekers oudere broer, dit geheel in strijd met verzoekers verklaringen, in Kabul woonachtig is, er een hoge functie uitoefent binnen een bouwbedrijf en een gegoed persoon is. Dat verzoeker dit alles moedwillig trachtte te verhullen en ook heden persisteert in zijn leugenachtige verklaringen, laat niet toe geloof te hechten aan zijn beweerde familiale profiel.

Gelet op het voorgaande, wordt er in de bestreden beslissing met recht geconcludeerd:

"Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk tot uw vertrek uit Afghanistan te hebben geleefd het district Pul-e-Alam gelegen in de provincie Logar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Pul-e-Alam heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

(...)

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 19/12/17 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (CGVS, p. 2, 7, 22). U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan (CGVS, p. 22). U werd er ook op gewezen dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen en levenssituatie voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (CGVS, p. 2).

U werd geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof werd gehecht aan uw verklaringen over uw laatste maanden in Afghanistan en uw verblijf in de politiebasis (CGVS, p. 22) maar verklaarde dat u toch de waarheid vertelde.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt."

De door verzoeker neergelegde documenten, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker op ernstige wijze heeft verzaakt aan de op hem rustende medewerkingsplicht, zoals hoger omschreven en zoals aangegeven in de bestreden beslissing. Verzoeker weigert gelet op deze vaststellingen moedwillig klaarheid te scheppen over en maakt het onmogelijk een duidelijk zicht te krijgen op zijn werkelijke profiel, achtergrond, herkomst, verblijfplaats(en), (familiale) netwerk, situatie en problemen. Dat er nog bijkomende vragen hadden moeten worden gesteld, zoals verzoeker aangaf bij het CGVS (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.30) en opnieuw doet gelden in het verzoekschrift, kan, te meer nu verzoeker zelf geen bijkomende informatie verstrekt, dan ook niet worden aangenomen en kan niet volstaan om afbreuk te doen aan de voormelde vaststellingen.

Bijgevolg maakt verzoeker het door zijn eigen toedoen onmogelijk om zijn werkelijke nood aan bescherming in te schatten, is zijn verwijzing naar (informatie over) de situatie in – onder meer zijn zelfverklaarde regio van herkomst in – Afghanistan niet dienstig en kan hij met deze verwijzing geenszins volstaan om in zijn hoofde het bestaan van een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Verzoeker dient het bestaan van zulke nood *in concreto* aan te tonen en kan daarbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de situatie in een bepaald land of een bepaalde regio. Hij dient tevens een verband aan te tonen tussen deze situatie en zijn persoon en blijft hier, gelet op het voorgaande, schromelijk in gebreke.

4.14. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.15. Verzoeker toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De Raad benadrukt te dezen nogmaals dat verzoeker moedwillig leugenachtige verklaringen aflegt over en weigert een zicht te bieden op zijn werkelijke profiel, achtergrond, herkomst, verblijfplaats(en), (familiale) netwerk, situatie en problemen. Het is nochtans de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

In dit kader benadrukt de Raad dat het hem niet toekomt om te speculeren over de werkelijke herkomst en verblijfplaats(en) van verzoeker voor zijn komst naar België, over verzoekers reële profiel, (familiale) netwerk, problemen en situatie en over de vraag of verzoeker afkomstig is uit of kan verblijven in een land of regio waar geen risico op ernstige schade aanwezig is. De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat zulk risico in zijn hoofde niet voorhanden is.

4.16. De Raad ziet gelet op de hoger gedane vaststellingen geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig januari tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT